

v ječe, to je nesmiselno. Ječe niso narejene za ljudi take vrste. Tam bi jih morali na državne stroške hraniti. Postreliti vse bi bilo težko, ker bi morali postreliti nekaj milijonov ljudi. Po sovjetski socijalni statistiki je v Rusiji samih »kulakov« okrog devet milijonov. Poleg »kulakov« pa je še precej duhovnikov, profesorjev, inženjerjev, bivših veleposestnikov in raznih drugih »buržujev«. Zato so sovjeti iztuhali, da je prisilno delo v lesovih zelo primerno za vse njihove nasprotnike. Ti sovražniki sovjetov morajo delati za sovjetsko oblast; ker jih slabo hranijo, slabo oblačijo, zato pri hudem mrazu in vsled silnih naporov zelo boleajo, naglo umirajo ter tako delajo prosta mesta za vedno nove žrtve komunističnih tiranov. Saj še ni dolgo, ko so listi poročali o tisočih teli nesrečnejev, ki so umrli v zadnjem času!

Kako se vrši prisilno delo v lesovih? Po poročilih ubežnikov se dela po trojkah, to je tri osebe skupaj. Taki trojki se naloži dnevno delo: gotovo število dreves (okrog 105) podreti, odsekati veje in jih zložiti na kupe. Redko se zgodi, da trojka izvrši naloženo dnevno delo. In ako ga po dnevi ne izvrši, se delo raztegne na noč. In drugi dan se zopet začne novo delo in tako gre dalje naprej. Ker ni vprežne živine, da bi vlačila bruna, vlačijo in valé ista k prisilnemu delu obsojeni ljudje. »Kone moramo krmiti, a teh dvonogih goved ne znamo, kam bi jih dejali, če bi ne bilo tega dela v gozdovih,« se je izrazil nek nadzornik, ki vodi ta dela.

Kazni, ki so jih izmislili čekisti za navidezne krivce pri delu, presegajo vsako domišljijo. Najbolj navadna kazen je pretepanje s palicami, druga je v tem, da ubogo žrtev slečejo in jo po noči privežejo k drevesu. Ako kak kaznjenec zopet stori novo krivdo, ga popolnoma slečejo in ga za celo noč zapro v hladno ječo, kjer z vodo polijejo tla. In še eno kazen so izmislili rdeči tringoi. Obsojenec mora do vratu v vodi vleči po vodi hlode in jih nazadnje privleči do brega. To delo nadzorujejo

posebni čekisti v čolnih. Ako nesrečnej ne dela po volji čekistov, ga takoj udarijo z bičem po glavi ali po licu.

Tako se seka in spravlja sovjetski les, zato ima lahko tako nizko ceno, ker je trud delavcev brezplačen. Amerika je prepovedala uvoz ruskega lesa, »krščanska Evropa« pa seveda kupuje ta les in je tako kriva, da bodo še nove čete ruskih kmetov izgubila zdravje in življenje pri napornem prisilnem delu. In še nekaj! Socijaldemokrati in komunisti zahtevajo navadno povsod osem- ali sedemurno dnevno delo. Kako opravičujejo ti »človekoljubi« svoje ruske somišljenike, ki pri slabi hrani in napornem prisilnem delu cel dan in še v noč mučijo svoje delavske žrtve? O tem ne bomo dobili odgovora. A. K.

*

DRUŠTVENE VESTI

Spuhlja pri Ptuj. Ustanovili smo si novo Prosvetno društvo, čegar pravila so bila rešena od banske uprave v Ljubljani dne 26. avgusta 1930. Občni zbor se je vršil dne 25. januarja 1931. Ustanovili smo tudi kolesarski odsek za Spuhljo in okolico pod okriljem našega Prosvetnega društva, kateremu načeljuje Josip Bolcar, pos. sin iz Spuhlje. Kolesarski odsek ima nalogo, da naše fante in dekleta odvrača od slabe družbe, od gostilne in kar je največja poguba tukajšnje mladine, od plesa. Fantje in dekleta, pridružite se našemu novoustanovljenemu kolesarskemu odseku, da bomo skupno poleteli na izlete ter se bomo skupno veselili v poštenih družbi.

Ljutomer. Tukajšnje prosvetno društvo priredi na praznik sv. Jožeta, dne 19. marca tega leta popoldne v Katoliškem domu tombolo. Glavni dobiček je vreča moke. Vseh lepih dobitkov pa je nad 250. Cena tombolski karti samo 2 Din. K mnogostevilni udeležbi vabi odbor.

Ljutomer. Prosvetno društvo v Ljutomeru vprizori sedaj v postnem času ob nedeljah, dne 15., 22. in 29. marca v Katoliškem domu

ob pol 4. uri popoldne krasno zgodovinsko igr v 4. dejanjih iz časa Neronovega preganjanja kristjanov »Quo vadis?« (Kam greš?). To je dramatisacija znanega romana poljskega pisatelja Henrika Sinkijeviča. Igra je gotovo ena izmed najlepših rimskih iger in si jo je vredno ogledati. Na odru nastopi nad 50 oseb. Vjudno vabimo vse domačine in tudi druge iz bližnje in daljnje sosesčine. Predstava traja od pol štirih do pol osmih zvečer. Dne 15. marca je predstava za domačine, dne 22. in 29. marca pa za goste, ki pridejo od blizu in od daleč.

Dramlje. Tudi mi se gibljemo, ker nočemo zaostajati za drugimi. Igre prirejamo redno vsak mesec. Zadnjo zelo ganljivo igr »Bele vrtnice« smo priredili na pustno nedeljo pod vodstvom g. Milka Savelli. Za prihodnji mesec pa se predvidevata kar dve: »Pri Brodnikovi« in »Domen«; vodi gđc. učiteljica Julka Kincel.

*

Knjige.

»Kvišku zdaj dežela vsa.« Pod tem naslovom je izšla knjižica, ki ji je predmet »beseda o katoliški akciji«. Z živahno in poljudno besedo tolmači razmere, ki danes vladajo v človeški družbi, pri posameznih narodih, osobito v naši domovini. V ta tok časa, v ta uživanju vdani, napol popoganzjeni svet je zaklical in kliče še vedno sv. Oče iz Rima: Katoliška akcija! Posebnost in bistvo te akcije je v tem, da za ohranitev vere in za uveljavljenje pravic vere in Cerkve v javnosti delajo ne samo duhovniki, ampak tudi lajiki (neduhovniki). Knjižica obširno odgovarja z ozirom na vse panoge zasebnega in javnega življenja na vevlažni vprašanji: Kako in kaj delati. Knjižica stane 20 Din ter se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

»Domači živinozdravnik« je naslov zelo obsežne, vsebinsko visoko vredne knjige, ki jo je v prav trpežni in okusni opremi izdala založba Umetne propagande v Ljubljani (odpravnštvo v Loki pri Zidanem mostu). Največje, najskrbnejše paznje potrebno premoženje velikega ali malega gospodarja je njegova živina, kateri mora posvečati vso svojo skrb in paziti na njeno zdravje. Zato je z opravi-

še danes prav dobro ohranjen, na nižjem gričku in je zibelka zagorske junakinje ter mučenice Veronike Deseniške. Od Juračkov je lep pogled na gradišče, ki zre ter se smehlja po selu Desenič in mični okolici.

Roparski glavar ni povpraševal, kako in kaj je z gradiščem na gričku, ampak je kresal kar peš od krčme navzdol, enkrat navkreber in že je bil v lepo ležečem Deseniču ter tudi pri sejmišču, kjer je bil šunder, dirindaj, krik ter vik, kakor bi barantali za konjska kljuseta sami cigani. Preril se je komaj skozi uhod, razrival kričečo množico in že bolj proti sredini se mu je nudil prizor, kateremu ni bil priča nikdar poprej. Kar groza ga je spreletela po hrbtu. V zemljo so bili zasajeni trije prav debeli koli eden za drugim in ob nje privezani trije guzajci za roke in noge, da se nobeden niti ganiti ni mogel. Vsak od mimoidočih je potegnil s palico po privezanem, koder je pač padlo. Priča tej ljudski osveti so bili orožniki in občinski pandur je še celo stražil kaznjence, da bi nobeden ne utekel. Kako žalost-

na prikazen so bili njegovi tovariši! Gologlavi, miloprosecih pogledov so prenašali molče neusmiljene udarce, ki so deževali nanje, sedaj redkeje, zopet bolj pogostoma, kakoršen je bil pač mimo se valeči promet. Moški so nastopali v ulogah vršilcev ljudske kazni; ženske pa so upile, zmerjale ter kazale s prsti na šibane z glasnimi opazkami: »Evo vas, gadine krajnske (Zagorci pravijo obmejnimi Štajercem Krajnci), boste znali v drugič izmikati denar poštenim Hrvatom! Le lopni ga, Imbra, da ga vzame vrag, ker tat je lopov, ki kakor cigan ne spada na pošten sejma!« Še le to psovanje je poučilo Guzaja o hrvatskem običaju, da kar narod sam sodi ter kaznuje pri svežem zločinu zasačene. Ako bodo morali stati tovariši privezani do večera vsak na svojem lesenem križu, potem: adijo majka zemlja in pozdravljena večnost! Treba jih je za vsako ceno rešiti, toda kako, ker je bilo razljutenih ter maščevanja željnih hrvatskih batinašev kakor lista in trave. Ko je prehodil z največjo težavo sejmišče, ki je bilo natrpano živine ter raznolikega

Mostin, moštova esenca za napravo zdrave domače pijače se dobi v drogeriji Kano-Wolfram, Maribor, Slovenska ulica. 379

Cepljene vinske trte nudi I. trsničarska zadruga v Sloveniji, pošta Juršinci pri Ptuj, žel. postaja Moškovci. Trte so vskladiščene pri načelniku Jan. Šegula v Hlaponcih, kjer se tudi dobijo sadna drevesa, posebno bobovec. Za trte zahtevajte cenik, ki je brezplačno na razpolago. Kratak naslov za pismo: Trsničarska zadruga, p. Juršinci. 303

Inserirajte!